

Arrest

nr. 54 266 van 11 januari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2010 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 september 2010 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 november 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYSSE, die *loco* advocaat B. CROSIERS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 4 april 2005 wordt aan verzoeker het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 14 oktober 2006 wordt aan verzoeker opnieuw het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 11 februari 2007 wordt aan verzoeker opnieuw het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

Op 14 december 2009 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 26 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf ongegrond wordt verklaard.

Op 12 augustus 2010 wordt verzoeker ter kennis gebracht van het bevel om het grondgebied te verlaten. Tegen dit bevel dient verzoeker een vordering tot schorsing en een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 28 oktober 2010 wordt de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring verworpen bij arrest nr. 50 472.

Op 29 september 2010 wordt verzoeker opnieuw ter kennis gebracht van het bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

"In uitvoering van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, W. V.H., attaché, wordt aan de zich noemende E., B., geboren te (...), verklarend onderdaan te zijn van Marokko, het bevel gegeven om uiterlijk op 04.10.2010 om middernacht het grondgebied van België te verlaten evenals het grondgebied van de volgende staten : Duitsland, Estland, Finland, Frankrijk, Griekenland, Hongarije, Italië, IJsland, Letland, Litouwen, Luxemburg, Malta, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Slovenië, Slowakije, Spanje, Tsjechische Republiek, Oostenrijk, Denemarken, Zweden en Zwitserland, tenzij hij (zij) voor deze landen over documenten beschikt.(2)

REDEN VAN DE BESLISSING : (2)

Artikel 7 van de wet van 15 december 1980, eerste lid, 1° : verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten : de betrokkene is niet in het bezit van een paspoort voorzien van een geldig visum.

2. Over de rechtspleging

In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

De procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn vooralsnog kosteloos, zodat geen gevolg kan verleend worden aan de vraag van verzoeker om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verwerende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 De verwerende partij werpt een exceptie van gebrek aan belang op. Zij verduidelijkt dat de nietigverklaring van het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten geenszins maakt dat verzoeker niet meer illegaal in het Rijk zou verblijven. Het thans bestreden bevel is volgens de verwerende partij niet meer dan een herhaald bevel, nu aan verzoeker reeds verschillende keren een bevel werd gegeven om het grondgebied te verlaten. Tevens benadrukt de verwerende partij dat verzoeker eerdere bevelen niet heeft aangevochten, waardoor deze definitief en uitvoerbaar zijn.

3.2 Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggesproken naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat verzoeker een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat hij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het administratief dossier blijkt dat tegen verzoeker reeds een bevel om het grondgebied te verlaten werd uitgebracht op 4 april 2005, 14 oktober 2006 en 11 februari 2007. Uit het administratief dossier blijkt niet dat deze eerdere bevelen van 4 april 2005, 14 oktober 2006 en 11 februari 2007 werden aangevochten en dit wordt tevens niet betwist door verzoeker. Bovendien is verzoekers vordering tot schorsing en beroep tot nietigverklaring tegen het bevel van 12 augustus 2010 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest nr. 50 472 op 28 oktober 2010.

De eventuele schorsing en nietigverklaring van het bestreden bevel wijzigt bijgevolg de illegale verblijfssituatie van verzoeker niet en levert voor hem geen nut op omdat de verwerende partij de bevelen om het grondgebied te verlaten van 4 april 2005, 14 oktober 2006, 11 februari 2007 en 12 augustus 2010 kan uitvoeren, vermits deze definitief zijn geworden (RvS 2 oktober 2003, nr.123.774; RvS 11 mei 2005, nr. 144.319).

Er dient daarom te worden vastgesteld dat verzoeker geen wettig belang heeft bij de vordering (RvS 15 september 2003, nr.122.790).

Verzoeker heeft geen belang bij de vernietiging van het bestreden bevel.

3.3 Waar verzoeker stelt dat artikel 8 van het EVRM wordt geschonden omdat hij thans met een Belgische onderdaan samenleeft, met haar wil trouwen en kinderen wil, merkt de Raad op dat het recht op een gezinsleven verzoeker niet vrijstelt van de verplichting om te beschikken over de geldige binnenkomstdocumenten, zoals vooropgesteld in artikel 2, 2° van de Vreemdelingenwet (RvS 20 december 2006, nr. 166.189). Het recht op een gezinsleven sluit niet uit dat de overheid zich in het gezinsleven mengt op voorwaarde dat dit gebeurt via een maatregel die voorzien is bij de wet, dat de inmenging noodzakelijk is in een democratische samenleving en dat een legitiem doel wordt nagestreefd. Inzake het legaliteitscriterium bestaat geen discussie: artikel 7 van de Vreemdelingenwet vormt de rechtsgrond om een vreemdeling uit het Rijk te verwijderen. De bescherming van de openbare orde vormt een legitiem doel dat uitdrukkelijk is voorzien in artikel 8, tweede lid van het EVRM, zodat ook aan het zogenaamde legitimiteitscriterium is voldaan. Het determinerend motief, met name dat verzoeker niet in het bezit is van een paspoort voorzien van een geldig visum, wordt niet betwist door verzoeker. Hij laat na aan te tonen dat hij op het Belgisch grondgebied op legale wijze verblijft. De bestreden beslissing strekt er niet toe het gezinsleven van verzoeker te verhinderen of te bemoeilijken. De toepassing van artikel 8 van het EVRM stelt de betrokken vreemdeling niet vrij van het verkrijgen van de vereiste documenten om het Rijk binnen te komen en een tijdelijke verwijdering om reden dat hij niet in het bezit is van die documenten kan geenszins strijdig zijn met dit verdragsartikel. Daarenboven kan in artikel 8 van het EVRM geen recht op huwelijk of gezinshereniging worden gelezen. Voor een eventuele gezinshereniging bestaat er een ander juridisch instrumentarium (RvS 13 december 2005, nr. 152.639). Vermits verzoeker illegaal in België verblijft en gelet op de ruime appreciatiebevoegdheid die artikel 8 van het EVRM aan de gemachtigde van de staatsecretaris biedt, dient in alle redelijkheid te worden besloten, dat zelfs indien er van een inmenging in zijn gezinsleven sprake zou zijn, deze *in casu* niet als onredelijk kan worden beschouwd. De wettelijke regels van het huwelijk en van het gezinsleven kunnen niet aangewend worden om de dwingende regels van binnenkomst en vestiging op het grondgebied van het Rijk te omzeilen (RvS 5 april 2002, nr. 105.416). Ten slotte wordt opgemerkt dat opdat een vreemdeling zich op artikel 8 van het EVRM zou kunnen beroepen er niet alleen sprake moet zijn van een voldoende hechte relatie tussen de vreemdeling en diens familie, het moet ook nagenoeg onmogelijk zijn voor de vreemdeling om in zijn land van oorsprong een familieleven te leiden (J. VANDE LANOTTE en Y. HAECK (eds.), Handboek EVRM deel 2 Artikelsgewijze Commentaar, Antwerpen-Oxford, Intersentia, 2004, p. 754). Te dezen toont verzoeker dergelijke onmogelijkheid niet aan. Verzoeker maakt een schending van artikel 8 van het EVRM niet aannemelijk.

Verzoekers betoog aangaande de schending van artikel 8 van het EVRM, van het motiveringsbeginsel, draagkrachtbeginsel, zorgvuldigheidsbeginsel en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsook van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, doen dan ook geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker geen wettig belang heeft bij een vernietiging van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De exceptie opgeworpen door de verwerende partij dient te worden aangenomen.

4. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad

voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN